

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił Z. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony jest żołnierzem zawodowym, a tym samym nie spełnia definicji inwalidy wojskowego.

/decyzja – k. 3 plik IV akt ZUS/

W dniu 15 września 2015 roku Z. P. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wskazując iż nie został zbadany przez lekarzy orzeczników ZUS. Podniósł, iż jest inwalidą wojskowym II grupy w związku ze służbą wojskową, a żołnierzem zawodowym był do 1987 roku - do chwili zwolnienia ze służby wojskowej, a następnie przeszedł na rentę inwalidzką. Wskazał również, że nie może zaliczyć lat pracy w wojsku do wysługi emerytalnej.

/odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 25 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, wskazując argumenty tożsame z powołanymi w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że do Z. P. jako żołnierza zawodowego – znajdują zastosowanie przepisy art. 21 b ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 stycznia 2006 roku w sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych, żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych, a także właściwości i trybu postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3/

Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2016 roku wnioskodawca poparł odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/pismo – k. 12-13, stanowisko stron: 00:00:53, 00:06:06 – płyta CD k. 16/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. P. urodził się w dniu (...).

/okoliczności bezsporne/

Z. P. pełnił zawodową służbę wojskową w okresie od dnia 1 sierpnia 1973 roku do 30 września 1987 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto przebieg służby - k. 37 plik I akt ZUS/

Wojskowe Biuro Emerytalne przyznało wnioskodawcy prawo do emerytury wojskowej od dnia 1 października 1987 roku na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1972 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U z 1983 r., Nr 29, poz. 139 z późn. zm.) oraz prawo do wojskowej renty inwalidzkiej II grupy bezterminowo z uwagi na niezdolność do pracy pozostającą w związku ze służbą wojskową.

/zaświadczenie (...) k. 315 plik I akt ZUS, przebieg służby - k. 37 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 4 października 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał Z. P. prawo do emerytury od dnia 1 sierpnia 2010 roku na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił 24

lata i 2 miesiące okresów składkowych oraz 1 rok i 2 miesiące okresów nieskładkowych przypadających w całości po przyznaniu praw do emerytury i renty wojskowej. Zakład następnie zawiesił wypłatę świadczenia z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia, z uwagi na fakt, że może być wypłacane tylko jedno wyższe lub wybrane przez ubezpieczonego.

/decyzja - k. 284 plik I akt ZUS/

Od dnia 1 lipca 2013 roku Z. P. pobierał emeryturę wojskową wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U z 2004 r., Nr 8, poz. 66 ze zm.), a wysokość świadczenia wyniosła 3.115,80 zł brutto miesięcznie.

/zaświadczenie (...) k. 315 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył emeryturę Z. P. od dnia 1 kwietnia 2014 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczony wybrał przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 223,53 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 223,53 % przez 2.974.69 zł, tj. kwotę bazową, wyniósł 6.649.32 zł. Do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił 27 lat i 5 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 3 miesiące okresów nieskładkowych. Świadczenie po waloryzacji od dnia 1 kwietnia 2014 roku wyniosło 3.320.24 zł.

/decyzja - k. 372 plik I akt ZUS/

Wnioskodawca wystąpił w dniu 2 czerwca 2014 roku z wnioskiem o zawieszenie wypłaty emerytury wojskowej z uwagi na przyznanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Ł. świadczenia korzystniejszego.

/informacja (...) k. 377 plik I akt ZUS/

W dniu 3 czerwca 2014 roku Z. P. złożył w organie rentowym wniosek o wypłatę półtorakrotności świadczenia, w tym pełnego świadczenia emerytalnego z systemu powszechnego oraz pół wysokości renty wojskowej z tytułu zbiegu dwóch świadczeń emerytury i renty inwalidy wojskowego – z dniem 1 lipca 2014 roku.

/wniosek - k. 374 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 czerwca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) przyznał Z. P. prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2014 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, to jest lat 1988-1999, 2001, 2003-2006, 2008-2010. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 223,53 %, zaś wysokość świadczenia została ustalona na kwotę 3.142,26 zł brutto miesięcznie. Świadczenie po waloryzacji od dnia 1 lipca 2014 roku wyniosło 3.320.24 zł. Organ rentowy wskazał, że art. 95 i 96 ustawy emerytalnej nie znajduje zastosowania w zakresie wypłaty półtorakrotnego świadczenia dla osoby, która ma ustalone uprawnienia do emerytury wypłacanej przez Wojskowe Biuro Emerytalne oraz emerytury wypłacanej z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W takim przypadku wypłaca się jedno z tych świadczeń – wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

/decyzja - k. 381 plik I akt ZUS/

Wyrokiem z dnia 9 marca 2015 roku w sprawie o sygn. akt VIIIU 2619/14 po rozpoznaniu odwołania Z. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 czerwca 2014 roku, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy zważył, iż do sytuacji prawnej wnioskodawcy nie ma zastosowania art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29

maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (t.j. Dz. U z 2010 r., Nr 101, poz. 648 ze zm.). Podkreślił, że renta wojskowa ubezpieczonego na podstawie art. 53 ust. 1 przepisów przejściowych ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin stała się rentą w rozumieniu tej ustawy. Wskazano, iż do wnioskodawcy uprawnionego do renty wojskowej z ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ma zastosowanie art. 7, zgodnie z którym w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej. W związku z powyższym wykluczona jest możliwość zbiegu świadczeń wojskowych ze świadczeniami z ubezpieczeń powszechnych. Reasumując Sąd zważył, iż wnioskodawca, który jest uprawniony do świadczenia z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i pobierający to świadczenie, nie może jednocześnie pobierać renty wojskowej, mimo że spełnił warunki do jej nabycia i prawo to zostało mu przyznane. Wskazano, że Sąd stosuje prawo obowiązujące w chwili wystąpienia prawa do rozszczeń, a nie z całego okresu jego obowiązywania.

/wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dn. 9.03.2015 r. – k. 12, uzasadnienie - k. 14-16, załączonych akt VIII U 2619/14/

W dniu 30 lipca 2015 roku Z. P. złożył wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową.

/wniosek – k. 1-7 plik IV akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił Z. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową, ponieważ ubezpieczony jest żołnierzem zawodowym, a tym samym nie spełnia definicji inwalidy wojskowego.

/decyzja – k. 3 plik IV akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w aktach rentowych i w aktach sprawy dokumentów. Stan faktyczny pomiędzy stronami był ostatecznie w całości bezsporny, natomiast strony wywodziły z niego odmienne skutki prawne, ta zaś kwestia należy do oceny prawnej zebranego w sprawie materiału dowodowego, czego Sąd dokona poniżej w ramach rozważań prawnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku Nr 748, z późn. zm.) w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń – wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

Natomiast zgodnie z art. 95 ust. 2 wspomnianej ustawy przepis ust. 1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób o których mowa w art. 2 ust. 2 z wyjątkiem przypadku gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ust. 2).

Powoływany art. 96 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że odrębne przepisy określają prawo do pobierania świadczeń w zbiegu u jednej osoby prawa do emerytury z prawem do:

1) renty inwalidy wojennego i wojskowego którego niezdolność do pracy pozostaje w związku ze służbą wojskową;

2) renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej pobytem w miejscu o którym mowa w art. 3 i 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących oficerami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. nr 42 poz. 371 ze zm.);

3) renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy lub chorobą zawodową.

W myśl art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (teksty jednolity Dz. U z 2015 r., Nr 840 ze zm.) inwalidzie wojennemu i wojskowemu, którego inwalidztwo powstało w związku ze służbą wojskową, pobierającym rentę inwalidzką obliczoną od podstawy wymiaru określonej w art. 11, który nabył prawo do emerytury, wypłaca się w zależności od jego wyboru:

1) rentę inwalidzką powiększoną o połowę emerytury albo

2) emeryturę powiększoną o połowę renty inwalidzkiej.

W ocenie Sądu Okręgowego, do sytuacji prawnej wnioskodawcy nie ma jednak zastosowania przytoczony wyżej art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, albowiem skarżący był żołnierzem zawodowym, czego nie kwestionował, nie spełnia zatem przesłanek uznania go za inwalidę wojskowego.

Zgodnie bowiem z art. 30. ust. 1 przedmiotowej ustawy inwalidą wojskowym jest żołnierz niezawodowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego:

1) w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju;

2) w ciągu 3 lat od zwolnienia z tej służby, jeżeli inwalidztwo to jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania służby wojskowej.

Zatem do skarżącego – żołnierza zawodowego zastosowanie znajdują przepisy art. 21b ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 stycznia 2006 roku w sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych, żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych, a także właściwości i trybu postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach

Bezspornym w sprawie było, iż wnioskodawca nabył prawo do emerytury od dnia 1 października 1987 roku przyznanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1972 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz do renty inwalidzkiej II grupy inwalidów przyznanej bezterminowo. Mając powyższe uprawnienia skarżący wypracował również uprawnienia do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, która jako świadczenie korzystniejsze jest mu wypłacana od dnia 1 lipca 2014 roku.

Wskazana wyżej ustawa z dnia 16 grudnia 1972 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin utraciła moc w dniu 26 lutego 1994 roku wraz z wejściem w życie nowej ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36).

Podkreślić jednak należy, że emerytura i renta wojskowa ubezpieczonego na podstawie art. 53 ust. 1 przepisów przejściowych wskazanej wyżej ustawy stały się emeryturą i rentą

w rozumieniu tej ustawy. Zgodnie bowiem z jego treścią osobom, którym w dniu wejścia w życie ustawy przysługują emerytury i renty na podstawie przepisów dotychczasowych, wysokość tych świadczeń ustala się na nowo z urzędu,

według zasad określonych w ustawie, z tym że emerytury i renty, do których prawo ustalono na podstawie przepisów dotychczasowych, stają się emeryturami i rentami w rozumieniu ustawy.

W związku z powyższym zdaniem Sądu do wnioskodawcy uprawnionego do emerytury i renty wojskowej z ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku, zastosowanie znajdzie art. 7 cytowanego aktu prawnego, w myśl którego w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Przepis ten wyklucza zatem możliwość zbiegu świadczeń wojskowych ze świadczeniami z ubezpieczeń powszechnych, poza sygnalizowaną wyżej sytuacją prawną. Jak słusznie wywodził organ rentowy wnioskodawca uprawniony do renty wojskowej

i pobierający to świadczenie nie może jednocześnie pobierać świadczenia z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mimo że spełnił warunki do jego nabycia i prawo to zostało mu przyznane.

Sprawy zbiegu prawa do emerytury z prawem do renty wojskowej z ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin rozstrzyga się zgodnie z powszechnymi regułami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i tzw. zasadą jednego świadczenia. Zasada ta, dotyczy również zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w odrębnych przepisach z zakresu zabezpieczenia społecznego, niezależnie od ich ubezpieczeniowego czy też zaopatrzeniowego charakteru, z wyjątkami wskazanymi w art. 96 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2012 r., II UK 237/11, LEX nr 1219503).

Z uwagi na powyższe do Z. P. będzie odnosiła się ogólna zasada wyrażona w przywołanym wcześniej art. 96 ust. 1 ustawy emerytalnej, zgodnie z którą w razie zbiegu uprawnień do dwóch świadczeń, zainteresowanemu przysługuje prawo wyboru świadczenia.

Ostatecznie wskazać należy, iż zgodnie z art. 5 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i pkt 6 lit. a-e i g (tj. m.in. czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby) nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 (tj. m.in. żołnierzy zawodowych).

Mając powyższe na uwadze, wobec braku podstaw do uwzględnienia odwołania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia apelacji .

09.05.2016r.